

opusdei.org

## "Faran ligger i slentrian"

Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via? - Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen? Det som lärjungarna från Emmaus sade borde även dina arbetskamrater säga spontant, om du är en apostel, när de träffar dig på vägen i sina liv. (Vägen, nr 917)

11 april

Jag tycker om att tala om vandring, eftersom vi är resande som styr vår

färd mot det himmelska hemmet,  
vårt fädernesland. Men glöm inte att  
även om det längs vägen kan finnas  
särskilt svåra sträckor, även om den  
någon gång tvingar oss att vada över  
en flod, eller genomkorsa en liten  
skog som nästan är ogenomtränglig,  
är det i regel något vanligt som inte  
överraskar. Faran ligger i slentrian:  
att inbilla sig att Gud inte är här, i  
vart och ett av dessa små ögonblick,  
för att de är alltför enkla och  
vardagliga!

De två lärjungarna var på väg mot  
Emmaus. De var på väg som så  
många andra som färdades genom  
den trakten. Och där visar sig Jesus  
för dem, helt naturligt, och vandrar  
med dem under ett samtal som ger  
lindring åt deras trötthet. Jag  
föreställer mig scenen så att det  
redan är långt in på kvällen. Det  
blåser en mild bris. Runt omkring  
finns fält sådda med vete som redan  
mognat och gamla olivträd vars

grenar är silverglänsande i det matta ljuset.

Jesus går med dem på vägen. Herre, vad stor du är i allt! Men du rör mig ännu mer då du kommer ner till vår nivå för att följa oss, för att söka upp oss, mitt i vår dagliga jäkt. Herre, ge oss en oskuldsfull ande, en ren blick och ett klart sinne så att vi känner igen dig, när du kommer utan något yttre tecken på din härlighet.

Färden avslutas, när de kommer fram till byn. De två lärjungarna som - utan att lägga märke till det - har blivit djupt rörda i sina hjärtan av den människoblivne Gudens ord och kärlek - blir sorgsna över att Han tänker ge sig av. För Jesus tog avsked av dem och *såg ut att vilja gå vidare*. Han tvingar sig aldrig på, denne vår Herre. Han vill att vi skall kalla på Honom frivilligt när vi börjat ana den Kärleks renhet som Han har

ingjutit i våra själar. (Guds vänner,  
nr 313-314)

---

pdf | Dokument automatiskt skapad  
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/  
dailytext/faran-ligger-i-slentrian/](https://dev.opusdei.org/sv-se/dailytext/faran-ligger-i-slentrian/)  
(2025-08-05)